

ANGELUS

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín

1. čtení: Ex 17,3-7 2. čtení: Řím 5,1-2.5-8

Ev.: Jan 4,5-42

**Žl 95 Kéž byste dnes uposlechli jeho hlas:
„Nezatrvejte svá srdce!“**

Kapka rosy z Božího slova: Živá voda – to je časté téma pohádek pro děti. Ježíš ale nabízí jen hodnoty skutečné a pravdivé. On sám je zdrojem opravdové živé vody. Díky přítomnosti Ježíšova Ducha může tato voda života tryskat i z mého nitra.

TĚŠIT ZARMOUCENÉHO JEŽÍŠE

Hodina Getsemanské zahrady je příležitostí být blízko Ježíše a projevit mu soucítění srdce.

V postní době zaměřujeme svou pozornost na trpícího Ježíše, který bere na sebe naše lidské provinění a svou krví nás vykupuje. Vidíme Ježíše v Getsemanské zahradě, jak prožívá hrůzu z toho, co je třeba udělat pro záchranu lidí, vidíme ho pak, jak je bičován a trním korunován a jak vytrvale nese svůj kříž až na vrchol Golgoty, vidíme ho, jak se z kříže modlí za své pronásledovatele, jak prožívá úplné opuštění, a nakonec jak odevzdává svého ducha do rukou svého nebeského Otce. Co všechno musel vytrpět pro naše vykoupení!

Někdy máme chuť říci: „Pro něho to všechno bylo jednoduché, vždyť on byl Bůh.“ Avšak nezapo-

mínejme, že on je také pravý člověk a že Ježíš cele své utrpení prožíval právě ve svém lidství. Ničeho nebyl ušetřen a kalich utrpení vypil až do dna.

Všimněme si jednoho detailu. Ježíš, když se šel modlit do Getseman, vzal s sebou apoštoly, zvláště Petra, Jakuba a Jana, aby mu byli blízko a aby se s ním modlili. Zval je, aby ho podpořili v jeho těžké hodině. Ježíš jako člověk žádá člověka o podporu. Avšak víme, jak to dopadlo. Apoštolové usnuli a nechali Ježíše samotného. Apoštolové zde propásli velikou možnost posilovat a těšit pravého vtěleného Boha. A potom, když přišla křížová cesta, kdo zůstal s Ježíšem? Byla to jen jeho Matka Maria a několik málo žen, které vytrvaly u jeho kříže. Jeho učedníci, až na apoštola Jana, se rozprchli.

I my, když rozjímáme o našem vykoupení, jsme pozváni, abychom byli Ježíši blízko, abychom ho těšili a podporovali v jeho výkupném díle. Jedním ze skutků milosrdenství je těšit zarmoucené. Mohli bychom říci, že Ježíš k těm zarmouceným patří na prvním místě. Je zarmoucen hříchy celého světa až k smrti. Je sice pravda, že pouze On je s to unést a dostiučinit za hříchy celého světa, ale přesto nás žádá, abychom ho těšili, abychom šli s ním jeho křížovou cestu a ulehčovali jeho kříži. Uděláme to? Zvládneme to? Anebo utečeme stejně jako apoštolové?

Jak můžeme těšit Ježíše dnes? Za prve modlitbou. Zkusme se podívat na svůj den. Kolik prostoru věnujeme na setkání s Ježíšem v modlitbě? Nejsou to jen zbytky našeho času? Dokážeme za nim přijít nejen tehdy, když my něco potřebujeme, ale také abychom se přišli zeptat, co on potřebuje od nás? Dokážeme za nim dojit jen kvůli němu, abychom s ním strávili trochu času? On jako člověk touží po naší blízkosti a chce, abychom s ním přebývali jako přítel s přítelem. Myslíme na to?

Někdy můžeme zaslechnout: „Já nemam hříchy. Nikoho jsem nezabil, nikoho jsem neokradl...“ „A trpícího Ježíše jsi potěšil, poděkovals mu za vykoupení?“ mohli bychom se zeptat. A hned je nám jasné, kolik je v každém z nás nevděčnosti a nelásky.

Učitelkou vděčnosti ať je nám dnes Maria – potěšeni zarmoucených. Ona zůstala u Ježíše až do konce, z čehož můžeme vycítit, že srdcem s ním byla vždycky. Do něho vložila celou svou důvěru, a když pak přišla sobota po Velkém patku – kdy apoštolové zcela zdrceni Ježíšovou porážkou a zcela bez naděje a viry se schovávali za zavřenými dveřmi – ona jediná doufala v Boží moc a čekala, co Bůh učili v této lidsky zcela beznadějně situaci. Můžeme si představit, jak její víra byla světlem v temnotě beznaděje tohoto dne.

Dostáváme se zde k dalšímu způsobu, jak těšit Ježíše. Těšit ho v našich bližních, kteří jsou zarmouceni. Často jsou zarmouceni, protože jim schází víra v Boha a takto nemají ani naděje na věčný život. Avšak i za ně Ježíš prolil svou krev, i je Ježíš miluje a chce, aby měli život v plnosti, který na ně čeká za branou dočasné smrti. Těšíme-li je, těšme v nich i Ježíše, který své lidství spojuje s každým člověkem.

Využijme tento postní čas k velkému skutku milosrdenství – těšit Ježíše v jeho opuštěnosti. Nedovolme, aby náš spánek a únava okradly Ježíše o naši přátelskou přítomnost u něho.

Povzbuzením k tomuto skutku milosrdenství ať jsou Ježíšova slova z duchovního deníku Gabriele Bossisove:

„Uvažuj o té noci, kterou jsem prožil ze čtvrtka na pátek, když jsem trpěl pro tebe každou hodinu bez jediného okamžiku spánku – byla to hodina Getsemanské zahrady, zrady, bití, nenávisti, Petrova zapření, uvěznění (...). Přinášej mi oběti. Mysli na hříchy, kterým napomáhá temnota. Pros za odpuštění. Pros za obrácení těch, kteří je páchají Pros ve jménu všeho, co jsem vytrpěl. Tím mě potěšíš. (...) Svě ucho přiložím k tvým rtům a své srdce k tvému.“

www.immaculata.cz

Ohlášky:

- ☼ Milovaní farníci, bratři a sestry, vzhledem k okolnostem, které nastaly v naší zemi v souvislosti s nemocí koronavir, dávám na vědomí, že až do odvolání nebudou ve farnostech, které spravuji (Hustopeče nad Bečvou, Bělotín, Černotín a Špičky) žádné veřejné bohoslužby. Neděle je den Páně, který nás i přes to všechno zavazuje!!! Dle rozhodnutí otce arcibiskupa je dán dispenz od fyzické účasti na mši svaté. Využijte, prosím, možnosti TV Noe, rádia Proglas, či jiných on-line přenosů. Je třeba se přenosu účastnit plně, tedy, ne že si pustím mši sv. jako kulisu. Ani ve všední dny veřejné bohoslužby nebudou. I když by se nás sešlo méně než 30, vždy hrozí možnost rozšíření nákazy. Pohřby budou pouze v úzkém kruhu rodiny. Jsme v Božích rukách, a tedy spoléháme na Boží pomoc, protože to není v našich silách. Nicméně to, co můžeme udělat, udělejme. Nezapomínejme se modlit a spojme se v modlitbě každý den ve 20 hod. Pamatujme na nemocné i na lékaře a ošetřovatele. Já jsem na faře k dispozici. Ať už budete potřebovat sv. zpověď, nebo budete chtít svaté přijímání, stačí se domluvit: a) osobně b) na tel. čísle: 733 741 614 c) přes email: farahustopece@gmail.com V modlitbě na Vás pamatuje a žehná P. František Antonín Dostál.
- ☼ Svátky a památky v týdnu: v úterý 17. 3. sv. Patrika, ve středu 18. 3. sv. Cyrila Jeruzalémského, ve čtvrtek 19. 3. slavnost sv. Josefa, snoubence Panny Marie.

Sbírky:	Hustopeče	Špičky	Černotín	Bělotín
2. neděle postní	Kč 5.617,-	Kč 1.645,-	Kč 1.590,-	Kč 1.203,-

Všem dárcům upřímně Pán Bůh zaplat'.

světlem pro mé nohy je tvé slovo
aneb přečteme Písmo svaté za jeden rok

neděle 15. III. Lv 16-19 1Kor 8	pondělí 16. III. Lv 20-23 1Kor 9	úterý 17. III. Lv 24-27 1Kor 10	středa 18. III. Reflexe	čtvrtek 19. III. Sk 1-3 1Kor 11	pátek 20. III. Sk 4-6 1Kor 12	sobota 21. III. Reflexe
--	---	--	---	--	--	---

O DŮVĚŘE V BOHA

prožíváme dobu svatopostní (na to nezapomínejme!) a zároveň jsme vystaveni velké zkoušce důvěry v Boha. Ano, šířící se koronavirus, můžeme nazvat zkouškou. Pokud se k celé situaci u nás i ve světě správně postavíme, můžeme z toho mnoho vyzískat.

Nesmíme ani v tomto čase zapomenout na to, že Bůh o nás ví! On ví všechno. Zná naše problémy a starosti. Nic mu není skryté!!! Tedy ani pandemie koronaviru! Je stále s námi. Jeho oko nás střeží, i když naše odpočívá.

Kdo z vás si může svou starostlivostí prodloužit život o jedinou chvíli? (Mt 6,27) Každý den je darem Božím, a to teď můžeme zakoušet doslova hmatatelně. Věřme Bohu!

Nebudme malomyslní, úzkostliví, zarmoucení, ustrašení, truchliví! *Strach je projevem lidské slabosti, která se bojí, že se přihodí něco, co nechceme, aby se stalo. Ale existuje a budí jej v nás vědomí viny, právo mocnějšího, útok silnějšího, možnost nemoci, napadení divou zvěří nebo utrpení způsobené nejrůznějším zlem.* (z výkladu svatého Hilária z Poitiers) Nechceme se učit strachu, ale důvěře v Boží prozřetelnost.

Důvěra“ je tedy něco velikého a potřebného. Důvěra je náš nejlepší průvodce tímto pozemským životem, je to náš druhý anděl strážný, který nás opatruje, střeží, sílí a pozdvihuje, jí se máme řídit a jí se máme držet až po okamžik, kdy se před námi otevře brána druhého světa.

Důvěra dodává odvahy a moci. Je to nadpřirozené síla schopná nadlidských činů. Jásavě zdůrazňuje apoštol: „*Všechno mohu v tom, který mi dává sílu.*“ (Flp 4,13). Jaký to důvěry hlas! Pomáháme jí sobě a ctíme jí Boha – proto ji musíme mít k vůli sobě i k vůli Bohu.

Mějme tedy vždycky pevnou důvěru v Pána, zvláště teď v čase pandemie, povzbuzujme se slovem apoštola: „*Jsmo soužení, ale nepodléháme, býváme v nesnázích, ale nezoufáme, býváme pronásledováni, ale ne opuštěni, na zem poraženi, ale ne zahubeni*“ (srov. II. Kor 4, 8-9).

Naši předci říkali: „Skrze kříž, k Bohu blíž.“ Teď je na nás, abychom to dokázali i my. A pamatujme: *Je-li Bůh s námi, kdo je proti nám?* (Řím 8,31)

P. František Antonín Dostál, duchovní správce

Tel. na faru: mobil: 733 741 614

E-mail: farahustopece@gmail.com

<https://www.ihustopece.cz/farnost/>